

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

12. září 2018*

„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Přijímání – Interní výběrové řízení – Vytvoření rezervního seznamu k přijetí na místa asistentů – Podmínka pro přípuštění do výběrového řízení spočívající v požadavku na nepřetržitou službu po dobu dvanácti měsíců předcházejících dni uzávěrky pro podání přihlášek – Pracovní volno z osobních důvodů – Nepřípuštění k účasti na testech v rámci výběrového řízení“

Ve věci T-73/17,

RS, bývalý dočasný zaměstnanec Evropské komise, zastoupený S. Orlandim a T. Martinem, advokáty,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Berscheidem a L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí výběrové komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2), kterým byla odmítnuta přihláška žalobce do výběrového řízení, a zadruhé na náhradu újmy, která mu údajně vznikla,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. ledna 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 V období od 16. června 2010 do 15. června 2013, pracoval žalobce, RS, v Evropské komisi jako smluvní zaměstnanec ve funkční skupině III. Od 16. června 2013 do 15. června 2016 vykonával služební povinnosti v postavení dočasného zaměstnance na základě smlouvy uzavřené podle čl. 2 písm. b) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „PŘOZ“).
- 2 Orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv povolil žalobci využít ve dnech 1. října až 30. listopadu 2015 neplaceného pracovního volna podle článku 17 PŘOZ.
- 3 Dne 9. února 2016 zveřejnila Komise oznámení o interních výběrových řízeních na základě testů za účelem vytvoření rezervního seznamu pro přijetí administrativních pracovníků platové třídy 2 (AST/SC 2), asistentů platové třídy 2 (AST 2) a administrátorů platové třídy 6 (AD 6)(dále jen „oznámení o výběrovém řízení“). Tato tři výběrová řízení byla označena takto: COM/01/AST-SC/16 (AST/SC 2) – Administrativní pracovníci, COM/02/AST/16 (AST 2) – Asistenti, a COM/03/AD/16 (AD 6) – Administrátoři.
- 4 V hlavě III, nadepsané „Způsobilost“, stanovil čl. 2.1 písm. a) oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o administrativní status uchazečů, následující:

„Požaduje se:

a) mít odslouženo minimálně 42 měsíců, které nejsou nutně po sobě následující, jakožto úředník, dočasný zaměstnanec nebo smluvní zaměstnanec u Komise; období činné služby v rámci agentur nebo jiných orgánů se nezohledňují; období činné služby v Komisi jakožto dočasný zaměstnanec, pomocný zaměstnanec, místní zaměstnanec nebo vyslaný národní odborník (VNO) se rovněž nezohledňují;

b) strávit nejméně dvanáct posledních měsíců přede dnem pro podání elektronických přihlášek jakožto úředník, dočasný zaměstnanec nebo smluvní zaměstnanec u Komise; po dobu těchto dvanácti měsíců jste museli mít administrativní postavení ‚činná‘ služba, ‚volno pro výkon vojenské služby‘, ‚rodičovská dovolená nebo dovolená z rodinných důvodů‘, ‚dočasné přidělení ve služebním zájmu‘, nebo ‚přidělení na žádost‘ (během prvních šesti měsíců přidělení na žádost) ve smyslu článků 37 a následujících [služebního řádu úředníků Evropské unie].“
- 5 V blíže neurčený den se žalobce přihlásil do interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2).
- 6 Dne 11. dubna 2016 informovala výběrová komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2) žalobce o svém rozhodnutí, kterým odmítla jeho přihlášku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jelikož nespĺňoval podmínku stanovenou v oznámení o výběrovém řízení, která vyžaduje „mít odslouženo nejméně dvanáct posledních měsíců přede dnem pro podání elektronických přihlášek v administrativním postavení: ‚činná‘ služba, ‚volno pro výkon vojenské služby‘, ‚rodičovská dovolená nebo dovolená z rodinných důvodů‘, ‚dočasné přidělení ve služebním zájmu‘, nebo ‚přidělení na žádost‘ (během prvních šesti měsíců přidělení na žádost) ve smyslu článku 37 a následujících [služebního řádu úředníků Evropské unie]“ (dále jen „sporná podmínka“).
- 7 Dne 11. července 2016 podal žalobce proti napadenému rozhodnutí stížnost.
- 8 Orgán oprávněný ke jmenování zamítl rozhodnutím ze dne 21. října 2016, které bylo žalobci oznámeno 24. října 2016, jeho stížnost a své rozhodnutí předal jeho zástupcům.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 9 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 3. února 2017 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 10 Dopisem ze dne 3. února 2017 žalobce v souladu s článkem 66 jednacího řádu Tribunálu požádal o zachování anonymity a dále navrhl, aby byla jeho věc v souladu s článkem 68 uvedeného jednacího řádu spojena s věcí T-55/17, Healy v. Komise, z důvodu, že spolu souvisejí.
- 11 Dopisem ze dne 15. února 2017 byli žalobce a Komise vyzváni, aby předložili svá vyjádření k případnému spojení této věci s věcmi T-55/17, Healy v. Komise, a T-79/17, Schoonjans v. Komise.
- 12 Dopisem ze dne 23. února 2017 se žalobce vyslovil ve prospěch spojení projednávané věci s věcmi T-55/17, Healy v. Komise, a T-79/17, Schoonjans v. Komise, a nepožádal o důvěrné nakládání s údaji obsaženými v podáních a písemnostech ve spisu.
- 13 Komise dne 4. dubna 2017 předložila svou žalobní odpověď.
- 14 Rozhodnutím ze dne 6. dubna 2017 Tribunál vyhověl žádosti žalobce o anonymizaci.
- 15 Dopisem ze dne 18. května 2017 žalobce uvedl, že se vzdává práva předložit repliku.
- 16 Dopisem ze dne 30. května 2017 žalobce požádal o konání jednání.
- 17 Rozhodnutím ze dne 14. listopadu 2017 předseda devátého senátu Tribunálu rozhodl, že projednávaná věc nebude spojena s věcmi T-55/17, Healy v. Komise, a T-79/17, Schoonjans v. Komise.
- 18 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 18. ledna 2018.
- 19 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi, aby mu uhradila částku 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 20 Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl,
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení

Argumenty účastníků řízení

- 21 Na podporu žaloby vznáší žalobce jediný žalobní důvod, který je v podstatě založený na námitce protiprávnosti oznámení o výběrovém řízení, která vychází z toho, že sporná podmínka, na které je založeno napadené rozhodnutí, je v rozporu s článkem 24a a čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a dále je v rozporu se zásadou rovného zacházení.
- 22 Z článku 29 služebního řádu podle žalobce vyplývá, že interní výběrová řízení v rámci orgánu jsou otevřená pro všechny osoby, které v něm pracují, včetně dočasných zaměstnanců, a jakákoliv výjimka z této zásady musí být řádně odůvodněna s ohledem na zájem služby.
- 23 Podle žalobce není sporné, že v okamžiku podání a posouzení jeho přihlášky v rámci interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2) pracoval ve službách Komise. Má rovněž za to, že to bylo poprvé, kdy Komise vyložila podmínku pro uchazeče „být ve službě orgánu“ jako podmínku spočívající v tom, že osoba má být po dobu dvanácti měsíců před uzávěrkou pro podání přihlášek do výběrového řízení v administrativním postavení činné služby (nebo jednom z druhů volna uvedených v oznámení o výběrovém řízení).
- 24 Na rozdíl od toho, co tvrdil orgán oprávněný ke jmenování ve svém rozhodnutí ze dne 21. října 2016, sporná podmínka podle žalobce neumožňuje dosáhnout sledovaného dvojího cíle, a sice jednak získat vysoce kvalifikované pracovníky schopné okamžitě plnit úkoly a jednak zohlednit v zájmu služby situaci smluvních a dočasných zaměstnanců, kteří pracují pro Komisi nepřetržitě a po delší dobu.
- 25 Na prvním místě má žalobce za to, že nic nenasvědčuje tomu, že by v jeho případě existovalo riziko, že bude „méně schopný okamžitě plnit úkoly“ než jiný zaměstnanec, který čerpal více volna (například z důvodu rodičovské dovolené nebo výkonu vojenské služby), ale má méně odsloužených let v rámci služby.
- 26 Sporná podmínka porušuje podle žalobce rovněž zásadu rovného zacházení, jelikož s uchazeči bylo zacházeno bez objektivního důvodu rozdílně v závislosti na druhu volna, které čerpali po dobu dvanácti měsíců předcházejících uzávěrci pro podání přihlášek do interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2). Podle žalobce měl orgán oprávněný ke jmenování nesprávně za to, že tato zásada byla dodržena a se všemi uchazeči, kteří čerpali pracovní volno z osobních důvodů nebo neplacené pracovní volno, bylo zacházeno stejným způsobem. Stejně tak nelze podle názoru žalobce toto rozdílné zacházení vysvětlit skutečností, že na rozdíl od zaměstnanců, kteří čerpají pracovní volno z osobních důvodů, zaměstnanci, kteří čerpají rodičovskou dovolenou nebo dovolenou z rodinných důvodů, zůstávají účastníky pojištění ve společném systému zdravotního pojištění Evropské unie a nadále nabývají nároků na důchod.
- 27 Žalobce nakonec zpochybňuje, že jeho pracovní volno bylo jeho osobní volbou bez vazby na zájem služby. Takové volno se dle žalobce přiznává podle článku 17 PŘOZ pouze tehdy, když je žádost v souladu se zájmem služby. Dále mu toto pracovní volno bylo přiznáno proto, aby mu usnadnilo jeho další odborné vzdělávání, které je třeba podle článku 24a služebního řádu zohlednit.

- 28 Na druhém místě má žalobce za to, že cíl zhojit situaci zaměstnanců, kteří pracovali v Komisi, nemá v oznámení o výběrovém řízení žádnou oporu. Uvedené oznámení o výběrovém řízení kromě toho podle žalobce zejména stanoví, že uchazeči musí mít zkušenost v délce odsloužených nejméně 42 měsíců, jež nejsou nutně po sobě následující.
- 29 Z těchto důvodů je podle žalobce sporná podmínka v rozporu s články 24a a 27 služebního řádu, jelikož nijak nesouvisí se zásluhami zaměstnanců, kteří byli uchazeči v interním výběrovém řízení COM/02/AST/16 (AST 2).
- 30 V každém případě žalobce v podstatě tvrdí, že vzhledem k tomu, že jeho pracovní volno bylo krátké, vede sporná podmínka k nepřiměřenému výsledku s ohledem na cíl sledovaný v oznámení o výběrovém řízení.
- 31 Komise argumentaci žalobce zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

- 32 Podle článku 24a služebního řádu:
- „Unie umožňuje další odborné vzdělávání úředníků, pokud je to slučitelné s řádným fungováním služby a v souladu s jejich vlastními zájmy.
- Toto další vzdělávání se vezme v úvahu pro účely služebního postupu.“
- 33 Článek 27 první pododstavec služebního řádu stanoví:
- „Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Unie. Žádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.“
- 34 Na prvním místě je třeba připomenout zásady vymezené judikaturou týkající se podmínek a pravidel pro organizaci výběrového řízení.
- 35 Zprvým základním úkolem oznámení o výběrovém řízení je informovat účastníky co možná nej přesněji o povaze předpokladů požadovaných pro obsazení pracovního místa, aby měli možnost posoudit, zda pro ně podání žádosti o pracovní místo připadá v úvahu (viz rozsudek ze dne 31. ledna 2006, *Giulietti v. Komise*, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 63 a citovaná judikatura).
- 36 Zadruhé orgán má v tomto ohledu širokou posuzovací pravomoc při určování kritérií, pokud jde o schopnosti požadované pro obsazovaná pracovní místa, a podmínek a podrobných pravidel pro organizaci výběrového řízení v souladu s těmito kritérii a v zájmu služby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. října 2008, *Chetcuti v. Komise*, C-16/07 P, EU:C:2008:549, body 76 a 77 a citovaná judikatura; ze dne 31. ledna 2006, *Giulietti v. Komise*, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 63 a citovaná judikatura, a ze dne 13. prosince 2006, *Heus v. Komise*, T-173/05, EU:T:2006:392, bod 36 a citovaná judikatura).
- 37 Výkon posuzovací pravomoci, která přísluší orgánům v oblasti organizace výběrových řízení, zejména pokud jde o stanovení podmínek pro přípuštění, však musí být slučitelný s kogentními ustanoveními čl. 27 prvního pododstavce a čl. 29 odst. 1 služebního řádu. Článek 27 první pododstavec služebního řádu kogentním způsobem vymezuje cíl jakéhokoli přijímání a čl. 29 odst. 1 služebního řádu stanoví rámec pro postupy, které je třeba dodržovat za účelem obsazování volných míst. Tuto pravomoc je proto třeba vždy vykonávat v závislosti na požadavcích obsazovaných pracovních míst a obecně na

zájmu služby (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2006, Heus v. Komise, T-173/05, EU:T:2006:392, bod 37 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, body 28 a 29 a citovaná judikatura).

- 38 Pokud jde konkrétně o podmínky omezující přihlášení uchazečů do výběrového řízení, ačkoliv je pravda, že mohou zúžit možnosti orgánu přijmout nejlepší uchazeče ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu, nevyplyvá z toho však, že každá podmínka obsahující takové omezení je v rozporu s výše uvedeným článkem. Posuzovací pravomoc administrativy při organizování výběrových řízení a obecně zájem služby totiž umožňují orgánu, aby stanovil podmínky, jaké uzná za vhodné a které sice omezují přístup uchazečů do výběrového řízení, a tedy zákonitě omezují počet přihlášených uchazečů, avšak nepředstavují nebezpečí, že dojde k ohrožení cíle, kterým je zajistit přihlášení uchazečů s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, bod 30).
- 39 V tomto ohledu a jak tvrdí Komise, judikatura již shledala, že neexistuje žádná povinnost připustit do interního výběrového řízení v rámci orgánu všechny osoby nacházející se v jeho službě. Taková povinnost by totiž ohrožovala širokou posuzovací pravomoc přiznanou tomuto orgánu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. října 2008, Chetcuti v. Komise, C-16/07 P, EU:C:2008:549, body 70 až 76, a ze dne 24. září 2009, Brown v. Komise, F-37/05, EU:F:2009:121, bod 68). Zaměstnancům a úředníkům orgánu tudíž nemůže být přiznáno absolutní právo účastnit se interního výběrového řízení v rámci daného orgánu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1997, de Kerros a Kohn-Berge v. Komise, T-40/96 a T-55/96, EU:T:1997:28, bod 39, a ze dne 8. listopadu 2006, Chetcuti v. Komise, T-357/04, EU:T:2006:339, bod 42).
- 40 Platí tedy, že pouze podmínky omezující přístup uchazečů do výběrového řízení, které s sebou nesou riziko, že dojde k ohrožení cíle, kterým je zajistit přihlášení uchazečů s nejvyšší úrovní způsobilosti, jsou v rozporu s čl. 27 prvním pododstavcem služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1997, de Kerros a Kohn-Berge v. Komise, T-40/96 a T-55/96, EU:T:1997:28, bod 40, a ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, bod 32).
- 41 Zatřetí je třeba připomenout, že s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, která je v této oblasti orgánům přiznána, se přezkum ze strany Tribunálu ohledně dodržování podmínky týkající se zájmu služby musí omezit na to, zda orgán postupoval v přiměřených mezích, k nimž nelze vyslovit výhrady, a zda nepoužil svoji posuzovací pravomoc zjevně nesprávným způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2015, Z v. Soudní dvůr, T-88/13 P, EU:T:2015:393, bod 106).
- 42 Na druhém místě je třeba rovněž připomenout, za jakých podmínek mohou orgány požadovat od uchazečů v rámci interního výběrového řízení, aby prokázali počet odsloužených let.
- 43 V tomto ohledu již bylo rozhodnuto, že podmínka určitého počtu odsloužených let představuje vhodný prostředek k zajištění toho, aby úředníci měli schopnosti stanovené v čl. 27 prvním pododstavci služebního řádu, a tudíž k zajištění zájmu služby. To, že uchazeč odsloužil určitou dobu, a tedy má významnou zkušenost v rámci orgánů Evropské unie, je totiž „jasným důkazem“ výše zmíněných schopností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2006, Heus v. Komise, T-173/05, EU:T:2006:392, bod 40 a citovaná judikatura).
- 44 Taková podmínka odsloužených let umožňuje zajistit, aby se na osoby připuštěné do interního výběrového řízení po určitou dobu vztahoval pracovní řád administrativních pracovníků orgánů, včetně pravidel týkajících se hodnocení a kázně a v tomto kontextu prokázali své schopnosti. Postup pro přijímání zaměstnanců zajišťuje tedy orgánu služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti tak, jak byly posouzeny samotnými orgány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2006, Heus v. Komise, T-173/05, EU:T:2006:392, bod 41).

- 45 Zadruhé judikatura již připustila jako podmínku dobu trvání služebního poměru v délce tří let (rozsudky ze dne 6. března 1997, de Kerros a Kohn-Berge v. Komise, T-40/96 a T-55/96, EU:T:1997:28, bod 47, a ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, bod 31), pěti let (rozsudek ze dne 13. prosince 2006, Heus v. Komise, T-173/05, EU:T:2006:392, body 38, 40 a 42) a deseti let (rozsudek ze dne 21. listopadu 2000, Carrasco Benítez v. Komise, T-214/99, EU:T:2000:272, body 56 a 61), jelikož dotčený orgán v těchto věcech při výkonu své široké posuzovací pravomoci dodržel podmínku týkající se zájmu služby.
- 46 Naproti tomu dodatečná podmínka, která vyžaduje kromě určitého počtu odsloužených let, aby úředníci nebo zaměstnanci, kteří jsou uchazeči ve výběrovém řízení, byli ve službě orgánu nepřetržitě po dobu stanovenou touto podmínkou odsloužených let, může vést k tomu, že budou z interního výběrového řízení vyloučeni úředníci nebo zaměstnanci, kteří ve službě odsloužili stejnou nebo delší dobu, než je vyžadovaná v posledně uvedené podmínce. Z toho vyplývá, že v případě neexistence odůvodnění ze strany orgánu je třeba takový požadavek považovat za protiprávní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 1997, de Kerros a Kohn-Berge v. Komise, T-40/96 a T-55/96, EU:T:1997:28, body 48 až 54).
- 47 V projednávaném případě je nesporné, že v hlavě III, nadepsané „Způsobilost“, v čl. 2.1 písm. a) a b) oznámení o výběrovém řízení vyžaduje, aby uchazeči měli odslouženo nejen alespoň 42 měsíců, které nejsou nutně po sobě následující, ale také aby dobu dvanácti měsíců předcházejících datu uzávěrky pro podání elektronických přihlášek strávili u Komise, přičemž během těchto dvanácti měsíců museli být uchazeči v administrativní postavení činná služba, volno pro výkon vojenské služby, rodičovská dovolená nebo dovolená z rodinných důvodů, dočasné přidělení ve služebním zájmu, nebo přidělení na žádost v délce šesti měsíců.
- 48 Je tak patrné, že oznámení o výběrovém řízení vyžaduje, aby po dobu dvanácti měsíců předcházejících datu uzávěrky pro podání elektronických přihlášek byli uchazeči nepřetržitě ve službách Komise a v jednom z administrativních postavení uvedených v bodě 47 výše, mezi kterými není konkrétně zahrnuto pracovní volno z osobních důvodů.
- 49 Je třeba konstatovat, že sporná podmínka ve svém důsledku vede k tomu, že jsou z interních výběrových řízení uvedených v oznámení o výběrovém řízení vyloučeni někteří úředníci nebo zaměstnanci, kteří odsloužili delší dobu, než je doba 42 měsíců vyžadovaná v oznámení o výběrovém řízení, a to pouze z důvodu, že v průběhu dvanácti měsíců předcházejících datu uzávěrky pro podání elektronických přihlášek nebyli nepřetržitě ve službách Komise, například proto, že čerpali pracovní volno z osobních důvodů, a to i po krátkou dobu. Taková je i situace žalobce, který odsloužil 69 měsíců, ale čerpal pracovní volno z osobních důvodů v délce dvou měsíců v průběhu dvanácti měsíců předcházejících datu uzávěrky pro podání elektronických přihlášek.
- 50 K odůvodnění sporné podmínky se přitom Komise omezuje na konstatování, že uvedená podmínka měla za cíl přijímat úředníky, kteří jsou nejen zasloužilí a vysoce kvalifikovaní, ale také schopní okamžitě plnit úkoly díky svým prokazatelným zkušenostem. V této souvislosti je pravda, že tento cíl byl výslovně uveden v hlavě „Obecný rámec“ oznámení o výběrovém řízení. Komise však neuvádí žádnou konkrétní okolnost související s povahou obsazovaných pracovních míst, která by implikovala, že pouze zaměstnanci, kteří byli ve službách Komise nepřetržitě pod dobu dvanácti měsíců předcházejících datu uzávěrky pro podání elektronických přihlášek, jsou okamžitě schopni plnit úkoly, a tudíž by odůvodnila, že zaměstnanci, kteří nebyli ve službách Komise nepřetržitě po toto období, a to zejména proto, že čerpali pracovní volno z osobních důvodů, jsou vyloučeni ze sporného interního výběrového řízení, a to i přesto, že odsloužili delší dobu než požadovaných 42 měsíců.

- 51 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že Komise použila svou posuzovací pravomoc zjevně nesprávným způsobem, když v oznámení o výběrovém řízení k podmínce související s počtem odsloužených let stanovila dodatečnou podmínku, která vyžaduje, aby po dobu dvanácti měsíců předcházejících datu uzávěrky pro podání elektronických přihlášek byli uchazeči nepřetržitě ve službách Komise.
- 52 V každém případě nelze vyvodit, že by zaměstnanec byl více kvalifikovaný nebo schopnější okamžitě plnit úkoly než jiný zaměstnanec jen proto, že druh volna, které čerpali, se liší. Toto řešení platí tím spíše, že sporná podmínka paradoxně vede k vyloučení některých zaměstnanců, jako je žalobce, a to i přesto, že v důsledku jejich krátkého volna byli po dobu posledních dvanácti měsíců více přítomni v rámci služby Komise než jiní zaměstnanci, kteří však do dotčeného interního výběrového řízení připuštěni byli. Tento závěr ostatně odporuje tvrzení Komise, která v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu uvedla, že uvedená podmínka dává šanci být jmenován úředníkem zaměstnancům, kteří svými výkony a efektivní výkonností prokázali, že si ji zaslouží, a mohli být posuzováni postupem zohledňujícím jejich výkony a efektivní výkonnost z poslední doby, a tedy co nejspolehlivěji.
- 53 Vyloučení zaměstnanců, kteří čerpali pracovní volno z osobních důvodů, tedy není odůvodněné ani s ohledem na sledované cíle, ani s ohledem na čl. 27 první pododstavec služebního řádu.
- 54 Tento závěr není vyvrácen údajným rizikem, které na jednání zmínila Komise, že by byla porušena zásada zákazu diskriminace, kdyby se podmínky pro přijetí lišily v závislosti na tom, zda dotčení zaměstnanci byli smluvní zaměstnanci nebo dočasní zaměstnanci.
- 55 V tomto ohledu na rozdíl od toho, co tvrdila Komise v odpověď na písemnou otázku Tribunálu, je irelevantní, že se jedná o první interní výběrová řízení otevřená pro smluvní zaměstnance od reformy služebního řádu z roku 2013, a že tedy neexistovala opačná předchozí praxe. Tento poznatek je o to méně relevantní, že žalobce v projednávaném případě není smluvním zaměstnancem, ale dočasným zaměstnancem. Komise navíc a v každém případě mohla v souladu se zásadami uvedenými judikaturou sladit podmínky pro přijetí smluvních zaměstnanců s podmínkami pro přijetí dočasných zaměstnanců.
- 56 S ohledem na všechny tyto skutečnosti, aniž je třeba rozhodnout o případném porušení čl. 24a služebního řádu nebo zásady rovného zacházení, je třeba vyhovět námitce protiprávnosti v rozsahu, v němž je sporná podmínka v rozporu s čl. 27 prvním pododstavcem služebního řádu, a v důsledku toho zrušit napadené rozhodnutí.

K návrhovým žádáním znějícím na náhradu újmy

- 57 Vzhledem k tomu, že zrušení napadeného rozhodnutí není podle žalobce dostatečnou náhradou nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl, navrhuje, aby Tribunál uložil Komisi, aby mu uhradila částku 5 000 eur. Komise odpovídá, že v případě, že napadené rozhodnutí není stíženo protiprávností, je třeba tato návrhová žádání, poprvé předložená před Tribunálem, zamítnout. V každém případě, i kdyby bylo toto rozhodnutí protiprávní, k nápravě tvrzené nemajetkové újmy postačuje podle názoru Komise zrušení napadeného rozhodnutí.
- 58 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury může zrušení aktu stíženého vadou protiprávnosti představovat samo o sobě přiměřené zadostiučinění, které je v zásadě dostatečnou nápravou veškeré nemajetkové újmy, kterou takový akt mohl způsobit (rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Montalto v. Rada, T-116/03, EU:T:2004:325, bod 127; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 9. července 1987, Hochbaum a Rawes v. Komise, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, bod 22).

- 59 Zrušení aktu stíženého protiprávností však nemůže samo o sobě představovat přiměřenou nápravu, pokud napadený akt výslovně obsahuje negativní hodnocení schopností žalobce, které by jej mohlo zranit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. února 1990, Culin v. Komise, C-343/87, EU:C:1990:49, body 27 až 29; ze dne 23. března 2000, Rudolph v. Komise, T-197/98, EU:T:2000:86, bod 98, a ze dne 13. prosince 2005, Cwik v. Komise, T-155/03, T-157/03 a T-331/03, EU:T:2005:447, body 205 a 206) a pokud žalobce prokáže, že utrpěl nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení, která nemůže být tímto zrušením zcela napravena (rozsudky ze dne 6. června 2006, Girardot v. Komise, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131, a ze dne 19. listopadu 2009, Michail v. Komise, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88).
- 60 V projednávané věci žalobce tvrdí, že jeho nemajetková újma vyplývá z neschopnosti Komise nastolit pro něj stejné podmínky, za nichž bylo organizováno výběrové řízení, tak aby bylo zaručeno rovné zacházení se všemi uchazeči a objektivita hodnocení.
- 61 Je nutno konstatovat, že žalobce jednak Komisi nevytýká žádné negativní hodnocení jeho schopností, které by jej mohlo ranit, a jednak neprokazuje, že utrpěl nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení.
- 62 Za těchto okolností a podle judikatury připomenuté v bodech 58 a 59 výše má Tribunál za to, že zrušení tohoto aktu představuje dostatečnou a odpovídající náhradu jakékoliv nemajetkové újmy, kterou mohl žalobce utrpět z důvodu protiprávnosti napadeného rozhodnutí. Návrhová žádání směřující k náhradě újmy je tedy třeba zamítnout.
- 63 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že žalobě musí být v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí, vyhověno a ve zbývajících částech musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- 64 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení v souladu s návrhovými žádáními žalobce.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí výběrové komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2) o odmítnutí přihlášky RS do výběrového řízení se zrušuje.**
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) Evropské Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. září 2018.

Podpisy.